

Kooli demokratiseerimine — müüt või reaalsus?

On üldteada, et koolielus peegelduvad kõik ühiskonnas aset leidvad protsessid — võidud ja kaotused, kordaminekud ja luhatumised. Kuid alati on olnud koole, mis massipraktikast eespool käivad. Kuidas on perestroika mõjutanud koolielu, mis-sugused muudatused on aset leidnud õppeprotsessis ja inimeste psühholoogias — need küsimused on huvi pakkunud 14. kooli loovõpetajate initsiatiivgrupile. Neile on vastust otsitud, hiljuti külastati sama eesmärgiga üht Moskva päevakooli.

See oli 825. keskkool, mille direktor on Vene NFSV teeneline õpetaja V. Karakovski. Rõõm oli teada, et initsiatiivikaid, otsiva vaimu ja uut meeleolu töötada soovivaid pedagooge ilmub üha rohkem. Kooli demokratiseerimisel on ju õpetaja keskne kuju. Seda kinnitasid Moskvas Jakuudi, Magadani, Zaporozje, Valgevene ja Vorošilovgradi oblasti õpetajate delegatsioonid.

Ühte koolielu demokratiseeri-

mise viisi näeb kooli juhtkond ühtse kasvatussüsteemi loomises, mis hõlmab nii õppetegevuse, töö kui ka vaba aja sisustamise ja on suunatud isiksuse arendamisele. Koolitöö peab toimuma reaalsete asjade ümber. Aastas on 5–6 nissugust ülekoolilist üritust. Ükskõikseks kõrvalseisjaks pole keegi jäänud. Kuu aja jooksul elab kogu kollektiiv ühte elu, on haaratud ühtsest loomingulisest õhinast. Igaüks annab ühisettevõtmisse jõukohase panuse. Iga järgnev kuu toob uue ürituse. Kogu töömahukuse juures õigustavad need üritused ennast, aitavad pedagoogidel kaasata õpilasi ühisesse koolielu, suurendada vastutust, leida rakendust isegi kõige lootusetumatele. Väärrib tunnustust kooli õpetajatepere ühtsus ja ühtekuuluvus. See on ühisest tööst rõõmu tundvate, õigusriigi tuleviku suhtes optimistlikult meelestatud mõttekaaslaste kollektiiv.

Niina GORŠKOVA,
14. kooli pedagoogide
initsiatiivgrupi esimees